

INDICADORS DE CONJUNTURA ECONÒMICA

ÍNDEX DE PREUS DE CONSUM, DE PREUS INDUSTRIALS I DE PRODUCCIÓ INDUSTRIAL

CATALUNYA 2010

	Variació intermensual (%)	Variació interanual (%)
Índex de preus de consum ¹	1,0	1,7
Índex de preus industrials ¹	1,0	2,6
Índex de producció industrial	-	3,0 ²

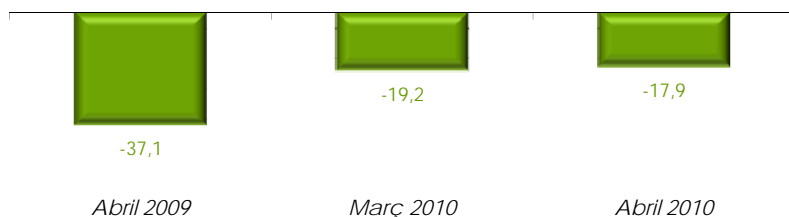
Font de la taula i del gràfic: Idescat.

1) Darrera dada: abril de 2010.

2) Darrera dada: març de 2010.

INDICADOR DE CLIMA INDUSTRIAL

CATALUNYA 2009-2010

Per primer cop des de fa 22 mesos els registres de preus i de producció industrial no revelen cap caiguda. La variació intermensual dels preus al consum i dels preus industrials ha estat en tots dos casos de l'1%. L'índex de preus al consum ha augmentat el mes d'abril l'1,7% respecte d'un any abans, i els preus industrials ho han fet el 2,6%. La mitjana de l'índex de producció industrial des del gener fins al març ha mostrat un creixement del 3%. No obstant això, l'indicador de clima industrial d'abril encara és negatiu, tot i que millor que el de març i que el d'un any abans.

INDICADORS DE MERCAT DE TREBALL - RELACIONS LABORALS

ATUR REGISTRAT, CONTRACTES I AFILIACIÓ

CATALUNYA Abril 2010

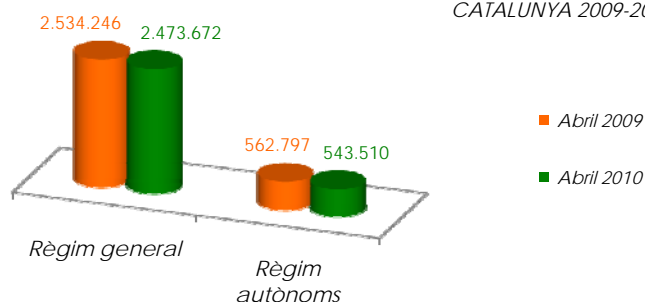
		Var. Interanual (%)
Atur registrat ¹	593.656	17,5
Homes	316.433	17,4
Dones	277.223	17,6
Ctes. indefinits ¹	22.306	-7,3
Homes	12.009	-6,3
Dones	10.297	-8,4
Ctes. temporals ¹	142.817	8,0
Homes	72.359	9,1
Dones	70.458	7,0
Afiliació. Total Sistema ²	3.102.724	-2,5

1) Font: Observatori del treball. Departament de Treball. Generalitat de Catalunya.

2) Font: Seguretat Social. Ministeri de Treball i Immigració.

AFILIACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL

CATALUNYA 2009-2010

Font: Seguretat Social. Ministeri de Treball i Immigració.

Al mes d'abril els treballadors afiliats al Règim General de la Seguretat Social han tingut un decrement del 2,4% respecte al mateix mes de l'any anterior. En el mateix període, els treballadors afiliats al Règim Especial d'Autònoms han tingut un decrement del 3,4%.

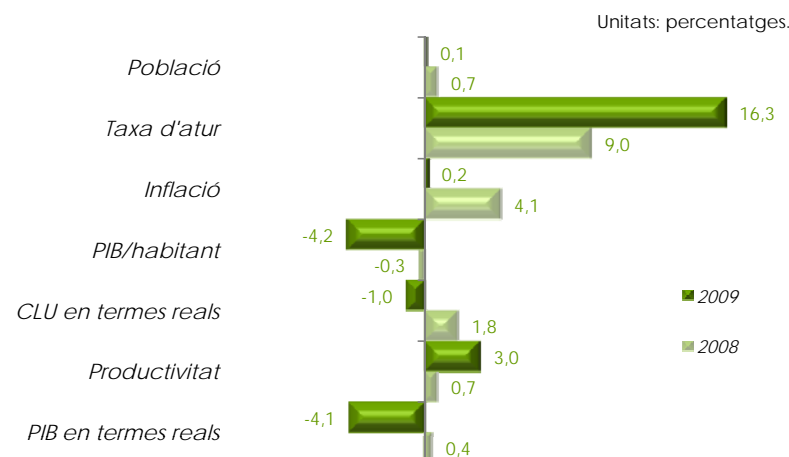
EVOLUCIÓ DE L'ECONOMIA CATALANA

EVOLUCIÓ DE L'ECONOMIA CATALANA, 2008-2009

Els darrers dos anys Catalunya ha disminuït el seu PIB per càpita. El bagatge de gairebé dos anys de crisi ha estat un descens de la renda per càpita, l'augment de la taxa d'atur fins al 16,3% i una disminució de la taxa d'inflació interanual fins al 0,2%.

No obstant això, l'ajust ha estat important, atès que la productivitat aparent del treball ha augmentat significativament, cosa que ha reduït els costos laborals unitaris paral·lelament a un augment dels costos laborals mitjans.

Per tant, darrere nostre ens queda un ajust que de moment, a l'espera de si es perllonga, ja s'ha demostrat molt dur.

Font: elaboració pròpia a partir de dades de la Comptabilitat Regional d'Espanya, el Padró i EPA de l'INE.

El mes de novembre de 2009 es va publicar, en aquesta mateixa secció, una anàlisi de l'evolució de l'ocupació, la productivitat i els costos després del primer any de crisi. Aquella anàlisi es va elaborar a partir de dades de població ocupada. Els resultats mostraven clarament els profunds ajustos que havien experimentat Catalunya i Espanya, lluny de la dinàmica que havien seguit altres economies de la zona euro.

Països com Alemanya havien aplicat mesures de contenció de la desocupació com ara el *kurzarbeit* o, literalment, "retallada de jornada". Les polítiques de contenció de la desocupació com ara el *kurzarbeit*, que també es troben regulades en la legislació d'altres països a part d'Alemanya, es basen en una reducció de la jornada laboral en aquells sectors més colpejats per la crisi. El treballador redueix les hores treballades, l'empresa paga només les hores que treballa, i de la resta d'hores, aquelles corresponents a la reducció de jornada, en cobra una part procedent de l'administració, que satisfà també en alguns casos les cotitzacions socials associades a aquesta mateixa part de les hores retallades. En la legislació espanyola, la figura que trobem per afrontar aquest tipus de situacions és la de l'ERO temporal. El resultat d'una i altra sobre el nombre de persones ocupades o sobre el nombre d'hores efectivament treballades pot doncs variar.

A l'anàlisi que es feia el més de novembre s'observava que en el cas de les economies espanyola i catalana l'ocupació s'havia reduït molt per sobre de la mitjana europea. Aquesta disminució de les persones ocupades, molt més intensa que la disminució del PIB, es traduïa en un augment important de la productivitat aparent del treball, també molt per sobre de la mitjana, i d'una evolució dels costos laborals unitaris per sota de la mitjana. Aquella anàlisi s'havia elaborat amb les estimacions dels primers trimestres de l'any. No obstant això, si prenem la mitjana del conjunt de l'any el resultat, tot i que potser més moderat, acaba essent essencialment el mateix.

Al gràfic 1 s'ha reproduït l'anàlisi però en aquest cas s'ha calculat tant la productivitat com els costos laborals en relació al nombre d'hores treballades. Dissortadament no hem pogut reproduir totes les dades pel conjunt de països que conformen la Unió Econòmica i Monetària.

Amb una reducció mitjana del PIB del 4,3% i un descens del nombre d'hores treballades inferior, la productivitat mitjana per hora a la zona euro s'ha reduït l'1,3%. Si li sumem un augment dels costos laborals per hora del 3,3%, l'any 2009, produir una unitat de producte a la zona euro ha costat de mitjana el 4,6% més que un any abans.

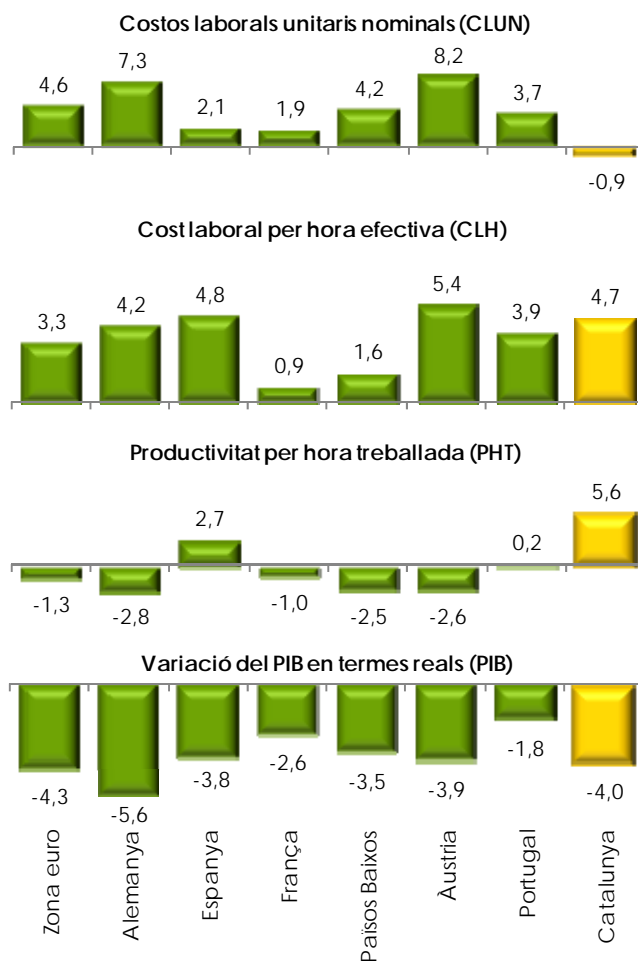
Aquesta evolució dels costos laborals i de la productivitat del conjunt de la zona euro és la mateixa que mostren la majoria de països que la conformen. La productivitat només ha crescut a les economies espanyola, portuguesa i catalana. Aquest factor ha permès compensar en part l'increment dels costos laborals/hora. Altres economies com la francesa han optat per contenir la pujada dels costos laborals.

En altres casos, com el d'Alemanya, la correcció del nombre d'hores treballades ha estat inferior a la reducció

del PIB. Això ha produït un descens de la productivitat. Si haguéssim calculat la productivitat per treballador en comptes de per hora, la productivitat hauria caigut més, i els costos laborals per treballador, menys. Al final, el resultat del model de contenció de l'atur que ha emprat Alemanya ha fet augmentar igualment els costos laborals unitaris.

El model alemany, a diferència del que ha succeït a altres economies, ha permès mantenir bona part de l'ocupació i de la capacitat productiva del país intacta. Si la recuperació econòmica permet reprendre el ritme de producció, Alemanya en sortirà molt reforçada. Però, què succeirà si en sortim en fals i la recuperació és més lenta del que s'esperava?

Gràfic 1. Evolució del PIB, dels costos laborals unitaris, dels costos laborals per hora efectiva i de la productivitat per hora treballada. Catalunya, zona euro i alguns països de la zona euro, 2008-2009

Font: elaboració pròpia a partir de les dades d'Eurostat per al conjunt de països de la zona euro. Per a Catalunya, les dades s'han calculat a partir d'altres fonts procedents de l'Idescat i l'INE. Els costos laborals procedeixen de l'estimació de l'Enquesta trimestral de costos laborals, expressats en hores efectives; el producte de l'estimació trimestral del PIB d'Idescat, el nombre d'hores s'ha aproximat a partir de les estimacions d'ocupació i hores efectives de l'Enquesta de població activa. En tots els casos es tracta de creixements interanuals de les mitjanes anuals. Cal advertir que les estimacions per a Catalunya s'han de prendre amb prudència, atesa la diversitat de fonts emprades i les transformacions realitzades a les variables.